

РЕШЕНИЕ

№ 2933

гр. София, 28.04.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.04.2016 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов

Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Георги Тафров, като разгледа дело номер **12446** по описа за **2015** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 32132 от 22.12.2015 г. по описа на Административен съд София - град, подадена от С. И. К., ЕГН [ЕГН], срещу решение от 14.06.2013 г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 21 състав (СРС) по нахд № 15772 по описа за 2012 г. С последното е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 35882 от 18.07.2012 г., издадено от началника на Административно – наказателна дейност (АНД), Отдел „Пътна полиция” (ОПП) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на основание чл. 179, ал. 2, вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5, предл. първо от Закона за движението по пътищата ЗДвП на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на обжалваното съдебно решение поради нарушения на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. На първо място, в касационната жалба се изтъква обстоятелството, че районният съд не е изследвал обективно и пълно обстоятелствата, въз основа на които е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора. Сочи, че в хода на съдебното производство не е доказано извършеното

нарушение. Излагат се твърдения, че съдът е допуснал процесуално нарушение, като не е разпитал съставилия Протокол за ПТП № 1445650 от 06.07.2012 г. Иска се от съда постановяване на решение, с което да бъде отменено изцяло обжалваното съдебно решение и съответно – наказателното постановление.

В съдебното заседание се явява процесуален представител - адв. В., който поддържа касационната жалба.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Шестнадесети касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, срещу акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление, не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административно – наказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел за безспорно установено следното: на 06.07.2012 г., около 11.10 часа жалбоподателят К. управлявал товарен автомобил марка „Ф. Куриер“ с ДК [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица], като на кръстовището на [улица]и [улица]поради навлизане при забранителен /червен/ сигнал на светофара реализирал ПТП с потеглящия при разрешителен /зелен/ сигнал на светофара автобус с рег. [рег.номер на МПС] . За реализираното ПТП е съставен протокол № 1445650 от 06.07.2012 г. заедно със скица на ПТП-то, подписан от участниците в същото и свидетелката Й. К.. Участниците са попълнили декларации относно обстоятелствата при осъществяване на ПТП-то, а свидетелката – дала писмени сведения. За констатираното нарушение свидетеля М. Г., на длъжност „младши автоконтрольор“ при ОПП – СДВР, съставил Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 35882/06.07.2012 г., подписан от нарушителя с възражение, че всъщност е преминал при зелен сигнал на светофара, но другият участник в произшествието не го е изчакал да се изнесе от кръстовището, поради което при преминаване през него го е ударил в задната дясна броня. Възражението е преценено от наказващия орган като неоснователно, поради което въз основа на съставения АУАН е издадено процесното НП № 35882/18.07.2012 г. от началника на „АНД“, ОПП – СДВР.

За да потвърди процесното НП, СРС е приел за установено въз основа на събраните по делото доказателства – писмени доказателства, включително такива за компетентността на административнонаказващия орган, както и гласни доказателствени средства – показанията на свидетелите Г. /актосъставител/, К.

/очевидец/ и К. /водач на автобуса/, че жалбоподателят К. е навлязъл и преминал през кръстовището при забраняващ сигнал на светофарната уредба, докато свидетелят К. е бил при разрешаващ сигнал и също е навлязъл в кръстовището. С оглед на това е приел за доказано, че касаторът е извършил нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП и е станал причина за реализиралото се ПТП.

Съдът намира доводите за неправилно установена фактическа обстановка поради неправилна преценка на фактите за неоснователни. Показанията на разпитаните свидетели К. и К. - очевидци на нарушението, правилно са преценени като логични и незаинтересовани. При съпоставка помежду им и с останалите материали от доказателствената съвкупност настоящият състав намира, че същите са достатъчно убедителни. От показанията на К. и К. се установява, че последната е пътувала в управлението от К. автобус и е слязла на спирката в непосредствена близост до произшествието, заявила е пред съда, че не е видяла сблъсък между превозните средства, нито при какъв сигнал на светофара е преминал товарният автомобил. Свидателят К. заявява, че когато е светнало зелено, е навлязъл в кръстовището, но до него е имало бус, който е останал на място и е закрил видимостта към процесния автомобил с рег. [рег.номер на МПС]. Наред с това е установено, че на мястото на произшествието светофарната уредба работи в нормален режим, като, докато сигнала за [улица] е червено – жълто, за [улица] е зелено – жълто. Въпреки това не е доказано по делото какъв е бил сигналът при преминаване на управлението от касатора автомобил. При съвкупна преценка на събраните доказателства и установените факти, настоящият състав намира, че е невъзможно при навлизане в кръстовището светофарната уредба за включване в движението откъм [улица] да е била в разрешителен режим, поради две обстоятелства - на първо място показанията на свид. Г., който се е уверил, че в този ден светофарната уредба работи нормално/а това препятства възможността при преминаване на зелен сигнал дори и при интензивно движение в района на кръстовището в някоя от другите посоки също да светне зелен сигнал, разрешаващ преминаването преди да е освободено кръстовището. На второ място са фактите, попълнени от самия касатор в декларацията на 06,07,2012, а именно, че се е движил на трета предавка с 40 км/ч. Скоростта и предавката на движение обуславят извода, че касаторът е бил в невъзможност да премине през кръстовището на зелен сигнал на светофарната уредба, поради което и е извършил състава на нарушение на чл. 6 т. 1 пр. 2 от ЗДвП. Този извод се подкрепя и от поведението на водача на изчакващия до автобуса бус, който е задържал, за да преминат изтеглящите се от кръстовището, както и от признанието на К., че не е имал видимост към процесния товарен автомобил. В тази насока е и фактът, че ПТП-то се е реализирало в най-дясната пътна лента на кръговото кръстовище при напускането му от жалбоподателя. При съпоставка с останалите материали в рамките на доказателствената съвкупност достатъчно убедително се потвърждава извършване на нарушението именно от К. при навлизане в кръстовището при забранителен режим на светофарната уредба, като не е пропуснал движещото се по напречния път превозно средство и е реализирал ПТП с негово участие.

Ето защо според настоящия съдебен състав СРС правилно е анализирал доказателствата, в резултат на което е формирал верни фактически и правни изводи.

Предвид това касационната жалба е неоснователна при така наведените касационни основания, поради което обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

Воен от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – София град, Шестнадесети касационен състав, след съвещание

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 14.06.2013 г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 21 състав по нахд № 15772 по описа за 2012 г.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.